

Κι όμως η τρύπα του όζοντος έχει αρχίσει να συρρικνώνεται

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

ouganos Μια σπουδαία ανακοίνωση έκαναν επιστήμονες στην Αμερική αναφορικά με την τρύπα στην στιβάδα του όζοντος. Πιο συγκεκριμένα δήλωσαν πως η τρύπα στην στιβάδα του όζοντος πάνω από την Ανταρκτική έχει αρχίσει να συρρικνώνεται, γεγονός που αποτελεί θετική εξελιξη μετά από σειρά διεθνών συμφωνιών για τη σταδιακή κατάργηση συγκεκριμένων ρυπογόνων ουσιών.

Σύμφωνα με την έκθεση, η τρύπα του όζοντος έχει συρρικνωθεί κατά 4 εκατομμύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα - μια περιοχή σε μέγεθος περίπου όσο η Ινδία - από το 2000.

«Είναι μεγάλη έκπληξη», είπε η επικεφαλής της επιστημονικής ομάδας σύνταξης της έκθεσης Σούζαν Σόλομον, ειδική στην ατμοσφαιρική χημεία στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης (MIT) , σε συνέντευξή της στο περιοδικό Science. «Δεν περίμενα να γίνει τόσο νωρίς», πρόσθεσε.

Η έκθεση απέδωσε την αποκατάσταση της στιβάδας του όζοντος στη «συνεχιζόμενη μείωση της ατμοσφαιρικής χλωρίνης η οποία προέρχεται από χλωροφθοράνθρακες (CFCs)», ή χημικές ουσίες οι οποίες εκλύονταν κάποτε από στεγνοκαθαριστήρια, ψυγεία, σπρέι μαλλίων, και άλλα αερολύματα.

«Μπορούμε τώρα να πούμε με αυτοπεποίθηση ότι αυτά που έχουμε κάνει έχουν βάλει τον πλανήτη σε τροχιά αποκατάστασης», τόνισε η Σόλομον.

Η συνεργάτις της στην έκθεση Άνια Σμιτ, ακαδημαϊκή ερευνήτρια σε ηφαιστειακές επιπτώσεις στο Πανεπιστήμιο του Λιντς, συμφώνησε, περιγράφοντας το Πρωτόκολλο του Μοντρεάλ ως «πραγματική ιστορία επιτυχίας που προσέφερε μια λύση σε ένα παγκόσμιο περιβαλλοντικό θέμα».

Η τρύπα στη στιβάδα του όζοντος ανακαλύφθηκε πρώτη φορά τη δεκαετία του 1950.

Έφτασε μέγεθος-ρεκόρ τον Οκτώβριο του 2015, αλλά η Σόλομον και οι

συνάδελφοί της αποφάνθηκαν ότι αυτό μπορούσε να αποδοθεί στην έκρηξη του χιλιανού ηφαιστείου Καλμπούκο την ίδια χρονιά. Η έκρηξη επιβράδυνε την αποκατάσταση του όζοντος, το οποίο επηρεάζεται από τη χλωρίνη, τη θερμοκρασία και το φως του ήλιου.

Η στιβάδα του όζοντος διανύει έναν σταθερό κύκλο κάθε χρόνο που ξεκινά στο τέλος του Αυγούστου, στο τέλος δηλαδή του σκοτεινού χειμώνα στην Ανταρκτική, και φτάνει το αποκορύφωμα συνήθως τον Οκτώβριο, όταν η τρύπα έχει την μεγαλύτερή της έκταση.

Η γενικότερη τάση αποκατάστασης του όζοντος έγινε εμφανής όταν οι επιστήμονες μελέτησαν τις μετρήσεις από δορυφόρους, επίγεια μηχανήματα και ατμοσφαιρικά μπαλόνια τον Σεπτέμβριο, αντί του Οκτωβρίου.

«Νομίζω ότι όλοι, μεταξύ των και εγώ, είχαμε εστιαστεί υπερβολικά στον Οκτώβριο, γιατί τότε η τρύπα του όζοντος είναι τεράστια», είπε η Σόλομον, «αλλά ο Οκτώβριος είναι και ο μήνας που επηρεάζεται εύκολα και από πολλαπλούς παράγοντες που παρουσιάζουν διακυμάνσεις, όπως ελαφρές μεταβολές στη μετεωρολογία».

Ο Ράιαν Νίλι, μέλος της ερευνητικής ομάδας της έκθεσης και λέκτορας σε ατμοσφαιρική επιστήμη άμεσης παρατήρησης στο Πανεπιστήμιο του Λιντς, είπε ότι η έκταση της έρευνας επέτρεψε στην ομάδα να «καταμετρήσει τις επί μέρους επιπτώσεις των τεχνητών ρυπογόνων ουσιών, των αλλαγών στη θερμοκρασία και των ανέμων στο μέγεθος και το εύρος της τρύπας του όζοντος στην Ανταρκτική».

«Οι παρατηρήσεις και τα μοντέλα βάσει υπολογιστών συμφωνούν - η αποκατάσταση του όζοντος στην Ανταρκτική έχει αρχίσει», τόνισε.

Πηγή: topontiki.gr